

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συμπληρουμένων εις τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὄλων τῶν ἐν συνεχείᾳ διηγημάτων καὶ ἠθογραφῶν τῆς «Ἀναμορφώσεως», θέλει ἀποτελεσθῆ ἕξ ὄλων τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων ἐν ὄλῳ 96 φυλλαδίων εἰς αὐτοτελῆ καὶ ἀνεξάρτητος τόμος μετὰ καλλιτεχνικωτάτου λιθογραφημένου ἐξωφύλλου καὶ πίνακος περιληπτικοῦ ὄλων τῶν περιεχομένων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν διὰ τῆς συνεργασίας τῶν εὐαρεστηθέντων νὰ τιμῆσῃ τὸ ἡμέτερον φύλλον. Ὅντω δὲ οἱ ἔχοντες ἀπ' ἀρχῆς τὴν σειρὰν τῶν φύλλων τῆς «Ἀναμορφώσεως» μέχρι τέλους θὰ ἀποτελέσωσι τόμον ὀγκωδέστατον καὶ καλλιτεχνικώτατον, περιέχοντα πλεῖστα ἄρθρα σπουδαῖα καὶ ἐπιστημονικὰς διατριβὰς καὶ φωτιστικὰς μελέτας ποικίλας καὶ διπλῆν σειρὰν ἐρμηνείας τῶν κυριακῶν εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων καὶ διηγημάτων πλῆθος τερπνῶν καὶ διδακτικῶν, ἥτοι θρησκευτικῆν καὶ ἠθικοκοινωνικῆν ἐγκυκλοπαιδίαν ἀρίστην.

Ἀπὸ δὲ τοῦ νέου ἔτους, ἀρχομένων τῶν φυλλαδίων ἐκ νέου ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 1, διὰ νὰποτελεσθῆ ἕτερος ἀνεξάρτητος τόμος, θέλουσιν ἐπέλθῃ μεγάλα καὶ σημαντικὰ βελτιώσεις εἰς τὴν πορείαν τῆς «Ἀναμορφώσεως», τὰς ὁποίας ἀποφεύγομεν νὰ διαφηνίσωμεν, ἀρχὴν ἔχοντες τὸ ἀρχαῖον λόγιον : « Ἐργῶν κοῦ λόγων δεῖ ». Λέγομεν δὲ μόνον ἐν ὀλίγοις τὰ κυριώτατα : α') ὅτι θὰ ἀρχίσῃ εὐθύς ἀπὸ τὰ πρῶτα φυλλάδια ἡ ἐρμηνεία τῶν Εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων **τῶν ἑορτῶν**. β') ὅτι ἐκ παραλλήλου πρὸς ταύτην θὰ γίνεται καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς **λειτουργίας**. γ') ὅτι συνεχίζοντες τὴν δημοσίευσιν νέων βυζαντινῶν διηγημάτων καὶ νέων ἠθογραφῶν, θάρξισωμεν εὐθύς ἀ-

μέσως ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τὸ σπέρμα τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναφέρει, ὅτι ἀπὸ μακροῦ ὑποσχεθὲν βυζαντινὸν ὁ λόγος κυρίως δι' ὃν οἱ Ἰουδαῖοι εἶχον διήγημα ἢ **Θεοφανῶ**, ὃπερ ἀφῆκα-μεν διὰ νὰ δημοσιεύσωμεν ἐκ παραλλήλου μετὰ τὴν ἠθογραφίαν ἀλλοτρίων ὁμωνύμου αὐτοκρατείας **Θεοφανοῦς τῆς ἁγίας**, τῆς ὁποίας ἡ ἠθογραφία θὰ θέλῃ καὶ θὰ διδάξῃ, ὅσον ἀφ' ἑτέρου θὰ συγκινήσῃ ἡ ἱστορία Θεοφανοῦς τῆς συζύγου καὶ δολοφονητρίας δύο αὐτοκρατόρων, Ῥωμανοῦ τοῦ Β' καὶ Νικηφόρου τοῦ Φωκά. Περιπλέον οὕτω θὰ ἐξοικονομηθῇ ἡ ποικιλία τῆς ἕλης καὶ τῆς τάξης, ὥστε ἕκαστον φυλλάδιον θέλει εἶσθαι ἕκτακτον ὑπὸ ἐποψίν περιεχομένου καὶ ἕλης καὶ χάρτου καὶ καλλιτεχνικῆς ἐκτυπώσεως. Ὅθι παραλάσωσιν ἀληθῶς ἀπὸ τῶν σπηλαίων τῆς «Ἀναμορφώσεως» ὅτι διδακτικὸν καὶ φωτιστικὸν καὶ τερπνὸν ἅμα διὰ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας πρόσφορον καὶ ὠφέλιμον θέλει κριθῆ.

Πλεῖοτερα περὶ τούτων θὰ λαλήσῃ ἡ πορεία τοῦ φύλλου.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ἔθνη ἤδη προσεδόκων μέγα τι πρόσωπον. « Ἀρχαία καὶ σταθερὰ ἰδέα, λέγει ὁ Σουετίνιος, ἦτο διακεχυμένη ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὅτι ἀνὴρ τις ἤθελεν ἐγερεθῆ ἐκ τῆς Ἰουδαίας καὶ κυριεύσῃ τὸν κόσμον ἅπαντα ». Μὲ τὰς αὐτὰς δὲ λέξεις ὁ Ῥωμαῖος ἱστορικὸς Τάκιτος διηγεῖται, ὅτι « τὸ πλεῖστον τῶν Ἰουδαίων ἦσαν πεπεισμένοι κατὰ προφητείαν τηρηθεῖσαν εἰς τὰ ἀρχαῖα βιβλία τῶν ἱερῶν των, ὅτι ἐν ταῖς χρόνους ἐκείνοισ (δηλαδὴ τοῦ Βεσπεσιανοῦ) ἡ Ἀνατολή ἤθελεν ἐπικρατήσῃ καὶ ἀνὴρ ἐξερχόμενος ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἤθελε βασιλεύσῃ ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου ». (1)

Ὁ Ἰωσήπος, ὁμιλῶν περὶ τῆς κατα-

σταστικῆς τῆς προφητείας, καθ' ἣν ἐλέγετο, ὅτι ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ ἀνὴρ ἤθελεν ἐγερεθῆ μετὰ τῶν καὶ ὑποτάξῃ τὸ πᾶν. (1)

Ἡ Νέα Διαθήκη παρουσιάζει ἐπίσης ἐνδείξεις τῆς ἐν τῷ Ἰσραὴλ διαδομένης ταύτης ἐλπίδος. Τὸ πλῆθος, ὃπερ τρέχει εἰς τὴν ἔρημον, ἐρωτᾷ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν ἐὰν ἦτο ὁ Μεσσίας, ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενος. Οἱ μαθηταὶ οἱ παρευόμενοι εἰς Ἐμμακὺς καταλαμβάνονται ὑπὸ θλίψεως ὅταν, [βλέποντες, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, σταυρωθεὶς, τρίτην ἡμέραν ἔγει ἐκ τῶν τάφου] ἀρχίζου νὰ σκέπτονται ἀμοιβάλλοντες ἂν οὗτος ἦναι τῷ ὄντι ὁ ἐκλυτρουόμενος τὸν Ἰσραὴλ. »

Αἱ ἐβδομήκοντα ἐβδομάδες τοῦ Δανιὴλ, ἡτοι 490 ἔτη ἐκ τῆς ἀνοικτοδομήσεως τοῦ ναοῦ συνεπληρώθησαν. (2)

Τέλος ὁ Ὀριγένης, ἀφ' οὗ ἀνέφερε τὰς παραδόσεις ταύτας τῶν Ἰουδαίων, προσθέτει, ἀμέγας ἀριθμὸς αὐτῶν ὁμολόγου τὸν Χριστὸν ὡς τὸν ἐλευθερωτὴν τὸν ἐπαγγελθέντα ὑπὸ τῶν προφητῶν. » (3)

Ἐν τούτοις ὁ οὐρανὸς παρασκευάζει τὰς ὁδοὺς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου. Τὰ ἔθνη πρὸ πολλοῦ κερωρισμένα κατὰ τὰ ἔθνη, τὴν κυβερνήσιν, καὶ τὴν γλῶσσαν, συντήρουν ἔχθρας κληρονομικὰς· ἀλλὰ πύραυλα ἡ κλαγγὴ τῶν ὄπλων καταπαύει καὶ οἱ λαοὶ, συμπλιωθέντες ἢ ἠττηθέντες, συγχωνεύονται μετὰ τῶν Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ.

Ἀφ' ἐνός ἡ θρησκεία καὶ τὰ ἔθνη κατήντησαν εἰς βαθμὸν διαφθορᾶς τοιοῦτον, ὅστις ἐξ ἀνάγκης θὰ ἔφερε μεταλλαγὴν εἰς τὰ ἀνθρώπινα πράγματα· ἀφ' ἑτέρου τὸ δόγμα τοῦ ἐνιαίου τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς ἤρχιζε νὰ ἐπεκτείνεται καὶ ἡ πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν ὁδὸς νὰ προλειάνεται, πρὸς τὴν ἄδοσιν τῆς ὁποίας γλῶσσα παγκόσμιος μέλει νὰ ὑπηρετήσῃ.

Τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος σύγκειται ἐξ ἐ-

(1) Suet., in Vespas. IV.—Tacit., Hist. V, XIII.
 (2) Ἰωσήπου Πολεμ. Ἰουδ. σελ. 183.
 (3) Προφητείας Δανιὴλ κεφ. Θ'.
 (4) Ὀριγένης κατὰ Κέλσου σελ. 127.